

ombvende Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling. Om det kan ske, ved jeg ikke. Den ærede Ordfører har ombendt sig i Dag ved at tage et Forslag tilbage, hvilket jeg paaskønner; det var virkelig en Ubillighed, man var kommen til at foreslaa. Jeg kan ikke finde det rigtigt og forsvarligt over for Tinget at gaa ind paa alt for mange Enkeltheder, særlig paa saadanne Poster, som nærmest maa siges at være kalkulatoriske, og hvor det bliver umuligt at sige, hvem der til syvende og sidst faar Ket. Naar jeg altsaa udtaler mig om nogle enkelte Poster under Jærnbanebudgettet, er det, fordi jeg særlig lægger Vægt paa dem og meget gerne vilde se, om det kunde lykkes at gøre Indtryk paa Udvalget for disse Posters Bedkommende. Jeg begynder da med Vædringsforslagslisten Nr. 7 om Nægtelsen af 12 Skriveres Oprykning til Assistenten, hvilket Forslag den ærede Ordfører udførligt motiverede. Jeg tror, man her er kommen til at begaa en Ubillighed. Man bevilger ikke det mindste mere, den Sum, som man nu opfører, er akkurat den samme som den, man havde i Fjor. Og i øvrigt drejer det sig om Mænd, der have gjort Assistenttjeneste i længere Tid, og som maa gøre det. Derfor er det ikke billigt at komme til denne Nægtelse. Det næste Forslag, jeg skal omtale, er Nr. 10 paa Listen og angaar Honorarer til Eksamenkommissionen. Den ærede Ordfører gentager, at tidligere havde man ikke en saadan Bevilling i Sylland og Jhn og mener, at det heller ikke behøves, man kunde lade Hvervet gaa paa Dmgang. Det vilde være meget uheldigt at gøre det. Man skal dertil helst have faste Folk, de samme Embedsmænd, og Hvervet bliver større og større. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det, det kommer an paa for mig ved denne Bevilling, er, at vedkommende i Birkeligheden have Tab i Forhold til, hvad de havde tidligere. Man maa nemlig ikke glemme, at man har formindsket Diæterne ved Loven om Statsbanedriften i Forhold til, hvad de vare tidligere. Altsaa de faa mindre Bederslag end tidligere ved Diæter, og de have langt flere at eksaminere og ere i højere Grad end tidligere nødte til at være borte fra deres Hjem om Natten. Det kan være, at Motiveringen kunde gøres noget anderledes, at dette Udtryk „Honorarer“ er uheldigt, og at det burde opføres som almindelige Udgifter, som vi have saa mange af. Det skal jeg tage under nærmere Overvejelse. I Birkeligheden er det en ubillig Nægtelse. Vædringsforslaget under Nr. 11 er taget tilbage. Jeg skal omtale den ærede

Ordførers Standpunkt med Hensyn til Nægtelsen af Oprykninger af forskellige Stationer. Angaaende Gedser og Dreghoved foreligger der ikke noget Vædringsforslag og efter den Opfattelse, der er gjort gældende i Fjor skulde dette vel ogsaa have været uforudent angaaende Spørgsmaalet om Nyomgaard Station. Jeg tror, det vil være i høj Grad billigt, at man bevilger denne Oprykning. Det kommer jo ikke an paa, om man en Gang ved Lejlighed skulde rykke disse Stationer noget op, det kommer an paa, hvorledes de staa efter deres Karakter og Betydning i hele Jærnbanelinjet; og her er der jo Tale om Endestationer og Krydsningsstationer, hvor der altsaa kræves en hel anden Opmærksomhed fra Bestyrerens Side end paa almindelige Stationer. — Under Nr. 36 har man nægtet Antagelse af Trafikelever. Jeg nævner det, fordi den ærede Ordfører mente, at i det ene Distrikt kunde der nok være Grund til at have disse, men ikke i det andet. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at denne Uddannelse gaar over begge Banedistrikter, og man vil ganske sikkert i Ar faa Brug og fuldeligt Brug for de vedkommende. Det er jo den Slags Ting, man ikke kan sige noget videre om. Kan man ikke faa dem, maa man undvære dem, men heldigt er det ikke. — Under Nr. 41 har man nægtet Lønning til en Fjorbøder og en Matros. Det er naturligtvis overmaade vanskeligt for Udvalget — og det er ogsaa vanskeligt for Ministeren — bestemt at bedømme, hvad der skal kræves i Retning af Fjorbødere og Matroser, og gaa vi til Nægtelsen af en enkelt Fjorbøder og en enkelt Matros — jeg nævner det som Eksempel — saa kan jeg selvfølgelig ikke sige, om han kan undværes eller ej. Men en Ting er ganske klar, og det er det, at denne Tjeneste skal udføres. Det kommer altsaa bare til at gaa noget haardere ud over dem, man har, det er det hele. Vagtholdet bliver altsaa noget skarpere fordelt, Tilstanden bliver noget haardere for dem, man har. — Under Nr. 46 har man nægtet Ekstraassistance ved Helsingør—Helsingborg Overfarten. Det er efter min Mening ret uheldigt. Vi ere nemlig ikke i Stand til i Helsingborg at yde den Tjeneste, som skal til, ved Hjælp af den ene Assistent, som er i Helsingborg; vi maa have Hjælp, og kunne vi ikke faa Hjælp paa anden Maade, ere vi nødte til at laane den fra den svenske Administration, og det gør vi ogsaa daglig. Det forekommer mig bedre at bevilge denne Hjælp saaledes, at vi kunne faa sendt en Hjælper derover. — I Betænkningen under Nr. 27 dvæler den ærede Ordfører noget